

lamiféle laza szövetségét, együttműködését. Ez Lengyelországban nemcsak összetartó, hanem egyben megtartó erő lenne. Annál inkább, mivel a hívek ellen-
gyelesen sokan római katolikussá lettek, lesznek, amire a vegyes házasságok
ösztönöznek. Másrészt az is igaz, hogy a nagyvárosokban a kis számú keleti szer-
tartású katolikus értelmiségiek örökítik tovább vallási és nemzetiségi tudatukat.

A mindennapi életet kiválóan ismerő (pályája elején állatorvosként dolgozó)
bazilita tartományfőnök, B. Medwit úgy véli, ha néhány évtized múlva nagy
számban lengyellé válnának is a kétnyelvű bizánci-ukrán rítusú hívek, keleti
katolikus hitüket, vallásukat biztosan megőrzik. J. Gbur olsztyni esperes felelős
szerkesztőként 1991-ben megindította a „Lengyelországi Görög Katolikus Egy-
ház” havi társadalmi-vallási folyóiratát. A Blahoviszt (Harangszó) a nemzetiségi,
sőt nemzeti jelleget igyekszik erősíteni azzal, hogy az ukránság egészéről, tehát
a pravoszlávokról is szóló anyagokat közöl. Eddig két új egyházközség létesí-
téséről számolhatott be.

VILLÁNYI LÁSZLÓ

Zsoltár

*Nem szólnék Hozzád Uram
mintha magamhoz,
ha keserűségből nőnének szavaim.
Nem szólnék szólítatlanul,
de ma könnyekkel telítetted szemem,
örömöm belőled fakadt.
Ha tévedésed vagyok Uram,
tökéletlen kísérlet,
akkor áldom hibádat.
Mert jó ám ez a kicsinyke lét,
földre gyöngülten érintésedre várni,
megélni ajándékaid.
Ugye elfelejtéd vétkeimet,
hogy nem tudtam merre járok,
hová forduljon tekintetem.
Te nem kéred számon,
ha leborulok teremtményed előtt,
mert Ó Hozzád emel.
Rejtve így élek Benned,
s ha Ó szeretve rámzúdul,
szabadságomhoz Te adsz erőt.*